

og kun i enkelte Tilfælde skal det overdrages Politiet. I Modsætning til det ærede Mindretal mener jeg, at det eneste naturlige og praktiske er, at Tilsynet er hos Politiet, og jeg kunde have ønsket, at Loven havde bestemt, at det udelukkende skulde være hos dette.

Ved Lovforslagets første Behandling rettede jeg den Opfordring til den højtærede Konseilspræsident, der den Gang fungerede som Indenrigsminister, at han af Hensyn til den Fare, der ligger i, at talrige slaviske Arbejdere efter Sæsonens Forløb drage til København, hvor der findes en stor polsk Koloni, skulde foranstalte en Statistik over, hvor mange udenlandske Arbejdere der bliver her i Landet Aaret rundt. Den højtærede Konseilspræsident stillede sig imødekommende overfor min Opfordring, idet han gjorde gældende, at Fremmedtilsynet sorterer under Justitsministeriet. Jeg haaber, at den højtærede Indenrigsminister, som vi nu have den Glæde at se iblandt os, ligeledes vil stille sig velvillig til mit Ønske, og at han vil formaa sin Kollega, den højtærede Justitsminister, til at fremskaffe en saadan Statistik.

Ellinger: Jeg skal gerne følge Opfordringen til at stemme imod de Ændringsforslag, som Mindretallet har stillet, naar jeg derfra undtager Ændringsforslag under Nr. 4 til § 10, hvor det er foreslaaet, at til hver Arbejder skal der forefindes en Seng. Den fungerende Indenrigsminister sagde ved Sagens første Behandling, at Polakkerne vare fra deres Hjemstavn vant til at ligge to, maaske endog flere, i samme Seng, og der var derfor intet forunderligt i, at man gav dem lignende Kaar her. Det vil jeg ikke være med til. Jeg finder det rigtigt, at Polakkerne, naar de vandre til Danmark, rette sig saa nogenlunde efter, hvad der er Skik og Brug i vort Land, selv om de maa give Afkald paa, hvad de i den vedkommende Henseende ere vant til hjemme fra. Jeg ved meget godt, at paa sydligere Breddegrader end vore er det mere almindeligt, at to voksne Mandfolk ligge i samme Seng, Fader og Søn, to Brødre og ogsaa to Venner. Man kan endog i ret gode Hoteller, f. Eks. i Paris, finde Dobbeltsenge staaende paa Værelserne og iagttage, at der i saadanne Senge ligger f. Eks. to Venner, der komme fra samme By. Men det er for det første ikke almindeligt herhjemme, og dernæst er det frivilligt, hvem der vil lægge sig i en saa-

dan Seng, men det er det ikke her. Her vil det meget let hænde, at en Polak tvinges til at lægge sig i samme Seng som en anden Polak, hvem han maaske ikke har noget som helst med at gøre: de ere ikke Venner, de ere ikke Slægtninge, det er to for hinanden vildtfremmede Mennesker. Dette finder jeg urigtigt. Naar man tager Hensyn til, at de forskellige Personer i Henseende til Renlighed, Klæder, Haarpleje, Mundpleje o. s. v. ere højst forskellige, synes jeg, oprigtigt talt, det er noget Griseri at tvinge et Menneske til at lægge sig i samme Seng som et andet Menneske, naar den ene maaske er renlig baade med sin Person og sine Klæder, medens den anden i saa Henseende er en Gris. Det maa kunne blive en meget stor Lidelse for et Menneske at skulle have sit Natteleje under saadanne Forhold. Den Omstændighed, at vi ikke have en saadan Bestemmelse i den danske Tyendelov, forekommer mig ikke at spille nogen som helst Rolle her, thi det ligger jo i, at vi endnu ikke ere komne til Behandling af den nye Tyendelov, men dette kan dog ikke influere paa vore Begreber om de Kaar, som det er rigtigt at byde Polakkerne. Da jeg, som sagt, finder, at det er noget Griseri at tvinge to voksne Mandfolk, som maaske aldrig have set hinanden før, til at ligge i samme Seng, vil jeg ubetinget stemme for Ændringsforslag Nr. 4, medens jeg kan slutte mig til dem, som have anbefalet at stemme imod de andre Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Jeg maa begynde med at takke Udvalgets Flertal, fordi det har indstillet Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. Naar den ærede Ordfører, næst efter at omtale de forskellige Forandringer, der ere foretagne i Lovforslaget i Sammenligning med den gældende Lov, specielt henledede Opmærksomheden paa, at der under Udvalgets Forhandlinger havde været nogen Uklarhed over, hvordan Bestemmelsen i Lovforslagets § 11 vilde være at opfatte, og navnlig over, om der, som det blev udtalt af et æret Medlem under Sagens første Behandling, i § 11 kunde siges at staa, at medens Arbejdsgiveren havde at føre Tilsyn med, at Arbejderen holdt Boligen ren, var det Arbejdsgiveren, der havde at besørge selve Udluftningen, det vil altsaa sige at foranstalte Oplukning af Vinduerne eller Trækrudderne, skal jeg sige, at det, hvad den ærede Ordfører for øvrigt gjorde opmærksom paa, udtrykkelig i Motiverne til